

[Indenrigsministeren]

ninger, som jeg kan, sådan at vi kan få klaret sagen, inden folketinget tager hjem. Som jeg sagde før, mener jeg, sagen fortjener, at der nu kommer ro om den, så både patienter og de ansatte ved, hvordan fremtiden ser ud for dem; de har alt for længe svævet i uvished på området, og det kan vi ikke være bekendt.

Til fru Hanne Andersen vil jeg gerne sige tak for den positive stillingtagen. Jeg kender de synspunkter, fru Hanne Andersens gruppe har på disse ting. Jeg har noteret mig, at man vil sikre, at der er de sengeafsnit, der skal være, og at der er tilfredsstillende forhold på rigshospitalet. Det husker jeg også fra sidste gang at man ville pointere, og jeg forstod, man ville stille spørgsmål om det i udvalget. Jeg er helt indstillet på at kunne dokumentere, at man kan få de forhold, som vi alle sammen er interesseret i og optaget af at denne ordning kan skaffe, for det er naturligvis rigtigt, som det blev sagt, at vi skal sikre en ordentlig patientbehandling og meget gerne ved at medtage så mange som muligt af de kvaliteter i behandlingen og måden at behandle patienter på, som jo har været en tradition for Finsen.

Jeg vil altså gerne give dokumentation for, at pladsforholdene er, som de skal være.

Jeg er enig i, at kræftforskningen er meget vigtig, og jeg vil også meget gerne svare på spørgsmål, som kan berolige ordføreren. Jeg mener faktisk selv, at vi ved den ordning, vi laver her, hvor vi samler forskningen, faktisk sikrer en bedre forskning, end vi har haft tidligere. Det modsatte vil i hvert tilfælde ikke være tilfældet. Men jeg vil meget gerne uddybe dette under udvalgsarbejdet, og jeg lægger som sagt lige så megen vægt på det, som ordføreren gjorde.

Jeg er også enig i, at det ikke alene for rigshospitalet, men i det hele taget ville klæde os, hvis vi kunne komme af med nogle af de ventelister, der er rundt omkring. Ved nogle sygdomme er der lange ventelister, og det kan vi ikke være bekendt. Jeg er altså meget indstillet på, at vi til stadighed arbejder med dette spørgsmål.

Jeg er meget enig med fru Lizzie Lichtenberg i, at vi skal sikre patienterne en omhyggelig pleje og den bedste behandling, hvilket var noget at det, fru Lizzie Lichtenberg lagde vægt på. Jeg vil bare sige det her en gang til, fordi jeg selv i denne sag har lagt så megen vægt på, at vi ved at foretage en sådan over-

flytning ikke gør noget dårligt, men gør noget, der af hensyn til patienterne er rigtigt.

Til hr. Knud Andersen. Jeg er meget indstillet på, som jeg også har sagt tidligere, at man skal bevare den særlige Finsen-ånd. Vi ved alle sammen, at Finsen er berømmet for sin måde at tackle problemerne på, og jeg tror, det ville være værdifuldt at medtage patientbehandlingen, men når så meget af personalet kommer med, kan det selvfølgelig næsten ikke undgås, at den hidtidige form for behandling også vil sætte sig sine spor.

Hr. Knud Andersen udtrykte håb om, at rigshospitalets ledelse har forståelse for dette. Efter samtaler med rigshospitalets ledelse kan jeg sige, at jeg er ganske overbevist om, at man har megen forståelse herfor.

Jeg ville ellers ikke sige mere om Hornbæk, men jeg noterede mig, at hr. Knud Andersen sagde, at han ønskede, der kom en afklaring af Hornbæk inden for nær fremtid; dette håb nærer jeg altså også.

Jeg er ked af, at hr. Tommy Dinesen ikke kunne støtte forslaget. Jeg tror, man kan drage nytte af de tværgående funktioner, som det bliver muligt at trække på, når man overflytter Finsen til rigshospitalet. De onkologiske funktioner, herunder sengene, kan jo – og det er vigtigt – placeres samlet i det eksisterende sydkompleks, samtidig med at vi trækker på alle de andre ekspertområder, som rigshospitalet har, og som måske knap nok findes på Finseninstituttet, og dermed kan man opnå to gode og rigtige ting.

Hr. Tommy Dinesen spurgte, hvad der skulle ske med Finsen. Det er der ikke taget stilling til på nuværende tidspunkt. Det er noget, vi må drøfte senere.

Tak til hr. Maisted for velvilje under udvalgsarbejdet.

Endelig skal jeg sige til hr. Lenger, at der er tale om 255 stillinger, som ikke vil kunne besættes på anden måde. Som jeg sagde sidste gang, og som det også står i bemærkningerne, er der her tale om en overflytning over en årrække, og denne overflytning vil kunne ske ved en detaljeret personaleplanlægning for hele rigshospitalets vedkommende. Det er netop det, ledelsen på rigshospitalet har lagt vægt på, og derfor vil der ved denne personaleplanlægning være tale om ganske minimale udskiftninger, idet der altså er tale om, at man integrerer personalet i det allerede eksisterende rigshospital. Det kan